

REGÉLO.

Pesten vasárnap januar 24^{kén} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

E L B E S Z É L É S.

A z e l f a j u l t.

Leakarom irni élettörténetem egy részét, a' maga vigasztalhatlan 's egyszerű köntösében, nekem bánatos emlékezetül, másoknak tanúságnak; mert sok, mit én megbánok, hozta e' szívet mozgásba; sok, mit le kellett volna vivnom, engem olly cselekvésmódra határozott, mellyet semmivel sem tudok kimenteni, mint azon ürességgel, minő olly szívben létezett, mellynek legszebb virágait kora fagyok hervasztották-el, 's ennek hiányát ezer meg ezer tévelygésekkel törekedett betölteni.

Nagy családból vettem származásomat. Atyám R o n k a y herczeg volt, egy gazdag, 's híres nemzetségnek legöregebb sarjadéka. Igen korán házasodott. Anyám kicsiny, eltökélett asszony vala, sok sajtósággal bíró; többek közt, szekfüt nem szagolhatott. Mint mondják, egykor igen szép lehetett, 's érdekes külsejéről magam is ítélnék. Tiszta sas szemei kevéssé hidegek voltak; nem sirt igen sokat, de annál többet vizsgálódott, 's atyámon, egy beteges gyenge emberen, határtalanul uralkodott. Valóban nehéz volt tőle valamit megtagadni, mit komolyan kívánt. Még most is látom őt előttem állni a' pálczácskával kezében, mellyel közönségesen járt; az Amazonruhával gyengéd termétén; a' topánkákkal az e' földön talán legkisebb lábacsán; a' gömbölyű tollas kalappal a' csinos fejcskén, mellynek despotai gondolkozásmódja különös ellentétben vala testének gyengéd alakjával. A' tisztviselők reszketek feddéseitől; ő mindennel gondolt; végig lovagolt a' vetésföldeken, rendeléseket tett azoknak bevetése és kiirtása iránt. Praktikai esze a' többek közt abból is kitetszett, hogy sétálásai közben mindig valamely kis fűrészkét vitt magával, hogy a' száraz ágokat, mellyeket elérhetett, azonnal lefűrészelje, a' mi engem, ha vele voltam, sokszor szívből unatott. Neki minden tárgyról saját véleményei voltak; magnetismus, Gall rendszere, politica felől egyforma határozott-

sággal szólott, 's ha nem mindig dologismerettel is, soha értelem és elmeél nélkül; asszonyokkal keveset beszélt.

Ezen édes anyám belsőmen korlátlan hatalmat gyarkorlott; atyám már korán meghalván ő lett gyámnokom és nevelőm. Egyetlen egy lelki barátneja bizonyos Orondy hercegné vala, mint mondják, atyámnak fiatalkori első kedvese. Ez szelid asszony 's közép idejű volt minden szilárd character nélkül; de jámbor 's anyámhoz feltételetlenül simuló. A' hercegné valamely fiatal leányt vett magához, bizonyos Rózsási ezredes leányát, kit egykor valamely faluban halva talált, 's keresztényi szelidséggel eltemettetett.

Rózsási Etelka 9 éves volt, midőn előszer házunkba jött, 's elbatároztatott, hogy meddig Orondy hercegné R — ben, hol ni télen általaktunk, mulatni fog, én tanuló óráimat a' kis Etelkával megosszam, mivel ő szorgalmas, szelid leányka volna, én pedig rest vad fiú. Mi tehát együtt tanultunk történetet, földleirást, újabb nyelveket, és rajzolást. Az utóbbi Etelkának sok boszúságot szült. Mesterünknek az a' jó vagy rossz tanításmódja volt, hogy velünk legott a' természet után rajzoltatott. A' rajzmester p. o. Etelka elébe ült és monda: „nézze-meg csak egyszer orromat.“ — A' leányka megtevé. „No most rajzolja-le.“ A' leányka zavar és neveltség végett nem teheté; de én egy vastag rajzönt felragadtam, valamely boltos ívet alakítottam jó hegyes szegletben végződőt; a' mester megnézé és monda: „helyesen! a' characteristica el van találva.“ Végre az egész emberig eljutottunk; a' mester leült, a' ruharánczokat valamely lepedőn kiredőzé, 's monda: „No most rajzolja-le a' redőket.“ Etelka csaknem elkezdett sírni. Most én rajzolám-le a' leánykát, 's csudálatos! a' fiatal kis fejecske papirosomon állott; a' keskeny leányváll szelíden volt idomítva a' lepedő-köponyeg alatt; a' karesú kar elismerhetlenül támaszkodék a' székhez. A' mester monda: „Helyes, herceg! ez több, mint kegyed idejére elégséges.“ De midőn most Etelkának kellett volna engem lerajzolni, ő ügyetlen volt, mint egy kis liba; én torzképeket csináltam neki, ő nevetett, 's a' mester boszorkodva vevé-ki kezéből a' rajzönt. Ekkor ismét kedveskedtem Etelkának, ha a' mester elment, 's egy pillanatra magával lehettem; mert az udvarmester vagy az anyák egyike mindig nyomunkba voltak. Most az olasz mester jött. Ez szólla: „Herceg! Kisasszony! vigyázzanak; az ige: „andare.““ Hogyan kell olaszul kimondani: „menjünk Perfy herceg kertjébe sétálni?“ Én nem tudtam; ő olly édes, csalogány hangon 's pirogva, hogy engem meg kelle piritnia, monda: „andiamo a spasso nel giardino del principe Perfy.“ Jól van kisasszony! mond a' mester. No most mondja tovább: „menjünk Anházy herceg kertjébe sétálni.“ A' leányka nagy szemeket csinált;

azt vélé, hogy a' mestert nem jól érté; de én hirtelen feleltem: „andiamo a' spasso nel giardino del principe Anházy.“ — „Bravo herczeg! — monda a' mester igen megelekedve, kegyed igen könnyen nem sok idő mulva fog annyit tanulni, mennyire szüksége lesz. Efelka lesüté szemeit; de legott ismét nyájason tekinté reám.

(Folytatás következik.)

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Utazás magyar ország kelet-déli részein. *(Végzet.)*

Kecskeméten reményünk felett jó éji szállást kaptunk. A' város nagy és téres, lakosainak száma 36,000 (német utazónk szerint 58,000); de nem kell bámulni a' helységek nagyságát, mert újra csak napi utazás után lel a' vándor egy új emberi társaságra. Magyarországnak sok téres és átláthatlan síkja miveletlen terül-el, hol több millio gyarmat gazdagon élhetne.

Kecskemét egy igazi magyar helység képét adá előnkbe. Szemem ide 's tova csak eredeti, nemzeti viseletre ütközött, melly az ottani ábrázatokhoz már alig lehetne illőbb. — Igen különös látvány egy juhbundában burkolt férjfi csoport, melly nagy szerepet játszik a' magyar parasztnál, 's heti 's ünnepnapokon egyiránt viseltetik.

Következő reggel elhagytuk Kecskemétet, és ismét égnél 's zöld rónaságnál mást nem láttunk. — Itt ott a' távulban a' csikósok ménese legelt, kik télen nyáron szabad ég alatt élnek; ott egy juhász nagy számú juhnyájával csapongja-be a' sikságot. Nem tanácsos ezen csikósok egyikét is bántani, bár mi szegénynek lássék is átluggatt bundájában. — Silány ebédünket egy csárdában költöttük-el, 's nem sokára Kistelekre értünk — egy helység a' csongrádi megyében. — A' nap hanyatló felét a' falu vizsgálására szántuk, 's körüle járkálván, a' temetőbe vergődtünk, melly a' szabad mezőn van, ritkán kerítve sövénytől, 's a' hamvadók sirhalmi szétszórva. Visszatértünk a' derék, merész házi örökkel nem kis harczokelle kiállunk.

Következő nap Szeged királyi városba értünk, mellynek nagy kiterjedése van. Nevezetes a' történetben, hogy mindjárt első bevételénél 5000 keresztény orr küldetett innen Sztambulba. — A' város nagy piaczn áll a' régi kisvár, melly egykor nagy férjfiaknak volt lakhelye. Midőn a' Törökök a' Banátot birták egész 1718-ig, Szeged sokáig határváros volt. Mellette folyik a' Karpatokban eredő Tisza, mellynek halgazdag vize régenten igen híres volt, és folytában mossa a' tokaji áldott tartományt. Tiszán túl kezdődik a' Banát.

és pedig azon mocsáros része, melyet egykor a' hires pontini mocsárokkal nem is lehetne összehasonlítani.

Szegedről elindultunkkor már beborult az ég: azonban Kanizsára jókor reménylettünk még érkezni: de csak hamar esni kezdett, 's egy töltésre tért-fel utunk, és azon több mértföldig vezetett. Jobbra a' Tisza önté-el az egész tájat; balra pedig a' Maros rohanó vize tért-ki ágyából, 's a' sikot tóvá változtatá. Mennyire csak szemcink hatottak, vizet láttunk, melyet a' nagy dühhel kelő szélvész hullám-hegyekben hányt vetett. Utunk veszélyes lön, 's a' töltés némelly helyen olly szűkké ázott, hogy kocsink alig gördülhete-át. A' nagy véstől a' folyamba sodortatni féltünk; mig végre a' falu tornya világító lámpa-toronyként éleszté bennünk a' reménységet. — Beértünk Kis Kanizsába, melly kis helység a' Tisza bal partján. A' vendégfogadás nem számolt illy későn vendégekre, és mivel a' Magyaroknak minden vendégszeretésök mellett is vendégfogadják a' legroszabbak, magunkkal hozott élelmekre szorultunk. Franczia utitársomra legnagyobb benyomást tön a' veszélyes ut, 's a' természet harcza; ő mindent afrennek talált. Alig vergődhattunk fedél alá, elmésségével elázott lelkünket ő vidítá-fel.

Reggel elhagytuk Kanizsát; az idő kitisztult, de az ut már rosszabb alig lehetett. Nehány faluban a' lakosok mankókon jártak-át az uton. Egy nyájás és termékeny tájba érkeztünk, hol egy falut odahagyván, már a' másik mosolyga előnkbe. Mindenfelé nagyobb mivelődés, nagyobb gazdagság mutatkozott, A' faluk rendesen vannak épülve, mindegyik ház előtt gyümölcsfák egyenes sorban. — Mennél közelebb értünk Temesvárhoz, annál kellemesebb lön. — Erdőcskéek szakaszták félben a' sikságot, mellyek itt némi kellemmel gazdagok. A' falukban Szerbek laknak, egy tót néptörzs, melly Banát, tót, horvát és dalmát ország egy részét lakja. — A' Magyaroktól életmódjok és szokásaik által különböznek. — A' férjfiak izmosak, tetsző képvonalakkal, 's nyulánk növésűek; vitéz katonák levén bátorságuknak már a' harcmezéjén is gyakor adták próbájit. Magyar ország egy részében sem lelhetni olly különböző lakosokat, mint a' Banátban. — Mióta a' török járom alól felszabadult (1718), a' régi Oláhok, Serbusok, Bulgárok és Magyarok közé még sok Német, Franczia, is vegyült. — Becskerekben, mondják, egy spanyol gyarmat is telepedett volna le Biscayából. Semmit sem mulasztott-el az akkori ország-gubernator Mercy generál a' gyarmatok szállításában e' népetlen téerekre, a' kereskedés felsegélésében, 's a' mivelődés terjesztésében. — A' föld termékenysége itt rendkívüli, 's helyzete a' marhatenyésztésre olly czélirányos, hogy régenten „Pascua Romanorum“-nak neveztettek majorjai.

Ötöd napra Temesvárba értünk. Csinos és szépen épült város; a' várművek jó állapotban vannak. Városon kívül szép sétahelyeket leltünk, 's ezen részt egész a' külvárosig fabrika-térnek nevezik; mivel Mercy generál itt több gyárokat állított-fel. Az utas itt újra felleli a' társasági élet kellemeit; a' bel és külföldi miveltségnek itt már egy kis átmenete mutatkozik a' keleti miveltségben. Az oláh nők viselete, az olajbarna arcok, a' nap melegebb sugarai, és igen gazdag termés a' török határok közeledtére emlékeztetik őt.

Meleg részvétellel lép az idegen ezen térekre azon gondolatnál, hogy a' régi Dacia részén van, melyet a' Romaiak Dacia riparianak neveztek.*) Dacia riparia, a' mostani Banát, a' nagy Dacia elmúltával romai tartomány lett, 's Aurelian és Galerius császároknak hazájok. — A' Romaiak itt gyarmatokat alkottak, 's várakat építettek; ezek közt Zambasát is a' mai Temesvárt. Még most is találatnak maradványai. a' romai sánczoknak, de melyekről szintén állítatik. hogy azokat a' Hunok építették volna. Ezek gazdag raktárait lelték itt a' romai régiségeknek, 's a' híres mehadiak, Herkulesnek szentelt, fürdők nagy nyereséget hoztak.

Robert Károly alatt Temesvár népteljes város volt. 1442-ben, midőn a' Törökök fenyegették magyar országot, Hunyady János temesvári grófnak neveztetett-ki; ez építette a' temesvári várat, melyet sok utóbbi javítás egészen elalakított. Kinizsy Pálban és gróf Som Józsebben is hatalmas védőkre emlékezik ezen vármegyére. Báthory István, a' híres erdélyi vajda egyik unokája alatt látta Temesvár utolsó verengző látványit azon paraszt háborúnak, mellynek unszolója Dózsa György ezen város falai közt lelte élte végét. — A' mohácsi veszedelem Banát elvesztét is maga után vonta. Majd 164 évig maradt Temesvár egy török helytartó lakhelye, míg 1716. Eugen herceg azt visszafoglalta. De még két évig sok veszélynek tére maradt; míg végre 1718. egészen kiűzettek a' Törökök, 's ezen idő óta emelkedett Temesvár a' jelen miveltségi fokra. Maria Thérédia 's II. József, ki Banátot két ízben utazta-át, itt örök emléköket hagyták.

M A D R.

P E S T I V I Z S G Á L Ó.

Gyászhir. Folyó hónap 20-kán gyomorgörcs következtében végzé 31 évre terjedt életét tekintetes Siroki Egry Vilhelmina asszonyság, tekintetes Detrichfalvai Detrich Lajos urnak, királyi táblai szegények ügyvédjének 's több tek. ns. megye. táblabírájának hitese. Szeretett férjén kívül

*) Dacia mediterranea, erdély ország, és Dacia transalpina, a' mostani moldva és oláh ország különböztetésére.

gyászolják a' nyájas gondos anyát gyermekei: Krisztina, Zsigmond, Berta, Katalin, Vilhelmina, 's Rudolf. Benne folyóiratunk is buzgó pártfogóját vesztí. — Hült tetemei 22-kén a' váczí ut melléki temetőbe vitettek.

Januarius 20-kán hosszas vízkorság következésében költözött által az örökvalóságba életének 66-dik évében. tek. Váradi Török Ágnes asszonyság, előbbi néhai Tahvári Tahy Ádám urnak, tekiutes nemes Arad megye fő ügyészének, utóbb Sz. Miklósi és Óvári Pongrácz János urnak, ugyan azon vármegye főügyészének özvegye. Tetemei 21-kén takarítottak el. — Siratja őt leánya Tahvári Tahy Klára assz. tek. Vizkeleti Vizkelety Ignác urnak több tek. nemes megye táblabírájának hitese, 's ennek gyermekei: Imre, Gusztáv, Ignác, 's Béla.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Yaguarundi. Ezen a' macskafajhoz tartozó szép állat, melyet a' természetvizsgálók eddigelé csak Azara leírásából ismertek, Guianából hozott angol országba. Igen hasonlít a' Puma-hoz, csak hogy tagjai kevéssé sudárabbak, feje hegyesebb, körmei és fogai irányosan gyengébbek, 's farka alig harmad rész akkora. Színe setétszürke, 's nevezetesen mindegyik szál szőre — váltogatva fehéren és feketén van gyűrűzve. Lakása Paraguay és Guiana legmélyebb erdejiben van; hirtelen tud fákra mászni, mint az evet, 's majmokkal és kis madarakkal táplálja magát; néha nagyobb négy lábú állatokat is megtámad.

Nagy tömeg malakitkő. Valamely a' francia akademiához érkezett, 's az Ural alól mult eszt. junius 26-kán indult iromány szerint a' nischneytagilski bányákban csaknem 100 mázsát nyomó malakitkő-tömeget ástak-ki minden hasadás és sérelem nélkül. Ez minden eddig találtatott malakitkőnek legnagyobbika. Az eddigi legnagyobb csak 30 mázsát nyom, mely a' tartschaninoffi bányákból került-ki, 's most a' sz. pétervári ritkaságtárban őriztetik.

Különös természeti tüne mény. Malta szigetén valamely óramlves, ki Gozzo éjszakkéleti részén egy telek földet birt, több rendbeli árkot ásott sóvíz végett; 's mivel a' telek alatt egy a' tengerrel kapcsolatban álló barlang mutatkozott, tehát a' barlangba felülről lyukat ásott, melyre egy erómú állítottatott a' tenger vizét sókésztítésre felhuzandó. De kevés idő mulva tapasztalá az órás, hogy ásott árknak földje mészanyagosa volt, 's a' vizet oly hirtelen elnyelé, hogy semmi só nem maradt hátra: azért vállalatával felkelle hagynia 's bújában megbetegedett. Azonban alig állott-be a' viharos idő, új szerencsétlenség éré őt; mert mihelyt az éjszaki és éjszakkéleti szelek fujni kezdtek, a' tenger belé nyomult a' barlangba, 's az emlitett lyukon által egy gyönyörű búzakéréhez hasonló vízszivárványt hajtott-ki, oly erőhatalommal, hogy a' szomszédok telkei egészen eláradtak, 's vetéseik semmivé lettek. Egyik panasz a' másik után adatott-be a' szerencsétlen órás ellen, ki végre bújában meghalt. Alig hogy kitudatott halála, legott siettek az emberek a' lyukat kövekkel betömni. Ez darab ideig sikeres volt, de mihelyt a' zivataros évszak ismét beállott, a' kövek vagy lenyelettek a' barlang által, vagy nagy erőszakkal vettettek-ki, 's a' viz ismét 60 lábnyi magosságra nevelkedett. Ez háromszor oly zajjal történt, mely földalatti dörgéshez hasonlított; az emberek ismét félnek, hogy az áradás meg fog ujalni.

Tarka gyermek. Alexandriában, Egyiptusban, valamely gyermek jött világra, kinek felbőre különféle színű, még pelig úgy, hogy felső teste

valamelly veres öltönyeget képez; lábszárai kékek, mint a' kék nadrág. Haja téglaveres; lábának és kezének feje barna.

Emberhez közeledő állatok. A' keletindiai vadember, malayi elnevezés szerint Orangutang, 's az afrikai vadember vagy is Schimpanse, a' test idomaira nézve legjobban hasonlítanak az emberhez; de a' lelki erőkre nézve is első helyet lehet nekik adni az ember után. Az anatómiai vizsgálatok, melyeket Cämper ezen állatok testével tett, eddig azt bizonyíták, hogy ezen állatokban a' beszéd műszere nem tökélyesíthető. Azonban bizonyos angol czukortermesztő a' guineai tengermelléken több mint száz illy megszelidített vadat használ éppen azon szolgálatokra, melyeket eddig a' néger rabszolgák szoktak volt elvégezni. Ezen ember a' fiatal orangutangok szelidítésére és tanítására tulajdonképi iskolát állított-fel, mely legszebb reményekkel kecsegtetett; mivel ezen állatok olly erősek, hogy a' legvaskosabb embert is földre terithetik. Némmely próbák, melyeket már velek a' természető tett, reményt nyujtanak, hogy ezen vadállatok bizonyos hang- és mim-beszédre valóságosan taníthatók.

Hal ember. A' csendes oczean egyik szigetében egy ugy nevezett hal-embert fogtak, ki egészen hasonlít az emberhez. Felbőre pikkelyekkel van elfedve; lába és keze ujjai pedig uszohártyákkal vannak egybekapcsolva. Képes mintegy 10 perczig a' víz alatt maradni. Ezen teremtmény nem eszik egyebet halnál, melyeket igen nagy ügyességgel tud magának megkeríteni. Tulajdonosa, egy éjszakamerikai, megszelidíté azt, 's halfogásra használja. Szerinte azon szolgálatot teendi vízben, melyet sólymok tesznek a' levegőben.

Nagy káposztafej. Hollandia Harlem nevű városában bizonyos kerész szorgalmas iparkodása által egy káposztafejet annyira hozott, hogy 4 láb magosságra és öt láb szélességre nőtt. Belőle 8 család számára készitettek főzeléket. — Ha igaz!

A' tenger mélysége felől újabb időkben érdekes vizsgálatok tétettek. — Dr. Young ugy vélekedik, hogy az atlanti oczean közép mélysége mintegy 3 mértföldnyi, 's a' csendes oczeané mintegy négy mértföld; azonban mind-egdig az ónfüggöny csak két mértföldnyi mélységre bocsáttathatott-le. Valamennyi tenger közül talán Europa tengerei legcsekélyebb mélységűek. Az adriai tenger legnagyobb mélysége dalmát ország és a' Po torkolatja között 132 lábat tesz. Ezen szempontból tekintve az adriai tenger mélysége igen egyenetlen. Gibraltar és Ceuta között Smith kapitán 5,700 lábnyi mélységet mért. Soursure állítja, hogy a' tengermélység Nizzanál 2,000 láb. Australia tengereiben 7,600 lábnyi mélységig jutottak.

K Ü L Ö N F É L E.

Szentpétervára 's a' kereszt. — Midőn nagy Péter czár a' nevérol nevezett, jelenleg orosz birodalmi fővárost Vassili szigeten alapítaná, egy különös tekintetű fán akadt-föl, melybe egy kereszt vala vésvé. Mit jelent ez? — kérdé egy ottani földitől; — 's illy feleletet kapott: „emlékezetet túlhaladó időtől e' fára jegyeztetett a' változó, gyakran igen nagyra áradt víz magossága, mely áradásoknak szigetünk szüntelenül ki volt 's hihetőleg ki is lesz tévé.“ — „„Le vele!““ — parancsolá büszkén magát a' természetet is kényszeríteni akaró czár, 's a' kereszt-bélyeges fa levágattatott. — Halljuk most Frankland utazó britt kapitánnak szavait Sz. Pétervárról, uti napkönyvének 1831.

dec. 29-ről. Esztendőnként fenyegetőbb e' fő várost veszélyeztető vizáradás ; mivel Neva folyónak medre hovatovább gaz 's más illyesmitől emeltetik , mit a' folyó Ladoga tóból hoz elő ; a' folyó torkolatjának nyílása évenként tágittatik a' balti tengeren uralkodó nyugoti szelektől ; a' megáradt víztömegnek tehát utójára a' partokon kell áttörnie , 's a' sz. pétervári utzásakat elborítania. Hogy Pétervára nem igen sokára viz alá fog temettetni , kétségtelen ; mivel minden következő vizáradás fölülmulja az előbb voltat. Ma hajszálnyi hijja volt , hogy a' tenger dagálya 's erős nyugoti szél átlal az utakra nem tolatott Neva jege , 's még néhány hüvelk , 's Pétervára viz alatt áll vala , és házai , palotái , hidjai fenekükről mintegy lekaszáltattak volna." — Péterváranak a' Neva áradásaitól hihetőleg leendő eltörléséről támadt vélemény Frankland előtt rég kimondatott. — Ha a' mult kétes , homályos ; rémülve , 's lealázva csudáld a' gondviselésnek most is egymást váltó rettenetes jeleit !

M. I.

Öröm a' cholera idején. A' cholerának emberemésztő pusztítása alatt is találkoztak emberek Toulouban , kik igen nagy öröme fakadtak fölötté , t. i. a' bebörtönzött gonosztevők : kik mintán meghallák az étellajstromban történt változásokat , így kiáltának-fel : „éljen a' cholera !“ — Emlékeztet ezen eset ama mailandi nagy pestisre , melly alkalommal több ember szaladgált végig az utzákon , egyre kiáltozván : „éljen a' pestis !“

E M L É K M O N D Á S.

Hit. Remény. Szeretet.

Hogyha e' föld gyarlósága

Lágy sziveden erőt vett ,

A' menny hármas gyöngyvirága

Hit , reménység , szeretet

Öntsön erőt szivedbe ,

Hogy ujonnan élteidbe

Jót 's igazat olthass-be.

G. R. TELEKI FERENCZ.

Boldog , boldogabb , legboldogabb. Boldog , ki önérzéssel tekinthet vissza a' napokra ; mellyek elfolytanak. Még boldogabb , ki előtt a' jövő szép reményekkel nyílik-meg. Legboldogabb , kit a' jelenlét örömei a' mult és jövő gondolatától elvonnak.

1834. SZEMERE Aur.

Betűrejtvény.

B-vel hazánk ismert sokat

Nyögve pogány jármában ,

Tisztnek neve , találsz olyyat

Déli szomszéd országban.

J-vel ott is hidat képez ,

Hol máskor át nem léptél ;

Most is majd mindenütt létez ,

Mert szülője zordon tél.

L-lel uj írók szerezték

Tüdőink éltetőjét ,

R-rel a' hajdant nevezték

Most-nak ellenkezőjét.

V-vel mindennek hátulja ,

Rá jut világ , 's bár milly kincs.

A' mufandó tapasztalja ,

Csak az Örökségnek nincs.

Szerkezi R ó t h k r e p f G á b o r , halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi , uri utsza 612.